

komst her i Rigsdagen til en Endring af den foreliggende Koloniallov. Jeg ser, og jeg tror, det fra et demokratisk Standpunkt maa ses saaledes, at som Kolonialloven nu er, maa man hvide de tvende vestindiske Kolonialraad en større Indflydelse paa Lovgivningen, end man vil komme til, naar Forandringen først er gennemført. Den Forandring, der tilstræbes, skal jo heller ikke tilstræbes ad en ikke forfatningsmæssig Vej. Den skal jo netop ske og er uledet af den mest forfatningsmæssige Vej, som kan anvises, idet Sagen jo har været forelagt Kolonialraadet og nu kommer her til Behandling og Afgørelse ganske overensstemmende med, hvad der er forestrevet med Hensyn til Forandringer i Kolonialloven i den sidste eller en af de sidste Paragraffer. Jeg finder Anledning til at udtale dette, fordi jeg tror, at det for ærede Medlemmer maaste vilde være en yderligere Spore til at søge at tilstræbe en Ordning af den Vej ved Forandringer i Kolonialloven. Dermed er jo ikke affaaet, at mindre Besparselser allerede kunne tilstræbes og maaste ogsaa udføres nu, men det er noget, der ikke er let i sin Almindelighed at forudsige. Det har, saaledes som det sidste Budget fremkom, været nødvendigt at gaa til en større Udgift derovre paa St. Thomas til Bevilgelse af en Slags Epidemihospital og dertil indrette og senere indløbe en Bygning. Saaledes kan der jo pludselig komme Forhold, der nødvendiggøre Udgifter, medens Besparselsen efter min Mening først vilde komme i den rette Vej og blive underkastet en mere systematisk Behandling, naar Rigsdagen her noget mere, end det har været Tilfældet i de senere Aar, gav sig af med den specielle Lovgivning derovre.

Det er baade af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) og det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (A. Sørensen) blevet udtalt, at man kunde komme med større Skattepaalæg. Jeg skal gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Wasjard), som sidst havde Ordet, og som jo er maaste af mange her den, der er bedst personlig bekendt paa Verne, udtalte nogen Tvivl, om det vilde kunne finde Sted. Jeg skal imidlertid for mit Bedkommende gerne være med til nøje at undersøge, om man ikke ogsaa til Forøgelse af Indtægterne kan gaa noget videre med Hensyn til Skattepaalæg, og naar der specielt blev nævnt Komboksstaten eller i det hele Spiritusbestatning, saa turde det maaste ikke forundre, naar jeg udtaler, at man netop ved Skattepaalæg i den Retning meget rammer min Smag, saa

at jeg med Fornøjelse skal anstille Undersøgelser netop paa dette Omraade.

Jeg kan derefter ikke andet end gentage, at det skal være min Bestræbelse at bidrage mit til, at der kan finde en Nedgang Sted i Udgifterne og efter omhyggelig Overvejelse ogsaa om muligt en Fremgang i Indtægterne. Men ingen maa vente af mig — og jeg vil gerne udtale det ligefrem —, at jeg, saa længe den nuværende Tilstand vedvarer, vil kunne fremsætte væsentlige Forslag til Nedgang af Udgifterne, at jeg f. Eks. stærkt vil redncere Militæruddgifterne eller bringe Forslag derom. Efter hvad der foreligger, har det jo netop været nødvendigt at opretholde Militærmagten derovre i det Omfang, hvori den nu finder Sted, som Følge af Bevægelserne i 1878. Kan der nu under de rolige Tilstande, som have afløst hine Bevægelser, opdages en Mulighed for at reducere disse Udgifter, ønsker jeg i saa Henseende fuldt ud at dele Ansvar med Rigsdagen her og skal da være villig til at gaa med.

Med Hensyn til, i hvilken Orden man skulde ønske at fremme disse Lovforslag, da kan jeg fuldt ud være enig med den første ærede Taler, det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds, i, at det vistnok vilde være mest formaalstjenligt først at fremme Overgangen af Fællessukkerfogerierne paa St. Croix til Statskassen, og jeg skal tilslade mig fort at angive min Betragtningssmaaide i den Henseende. Jeg tror, at man ved at fremme dette Lovforslag straks vil fremkalde en sundere og bedre Udvikling paa denne den frugtbareste af Øerne; man vil fremkalde et, om jeg saa maa kalde det, større Livsmod med Hensyn til Forretningsforholdene i det hele, med Hensyn til Bestræbelserne for at bringe — som jeg for øvrigt ogsaa tillod mig at berøre forleden Dag, da der dertil var givet Anledning — det mindre Landbrug frem i Niveau med det større. Det har jo vist sig og er til Overflodighed fremhævet ved de tidligere Behandlinger af denne Sag — og man kan jo for øvrigt heller ikke fremhæve det stærkt nok — at de mindre Jordbrugere i stedse stigende Grad synes at slutte sig til Faktoret og ved denne Anvendelse af deres Produktion at bringe et større Resultat ud af det mindre Jordbrug end tidligere. Naar det er givet, saa synes det mig allerede Spore nok til yderligere at søge at fremme Udviklingen af Faktoret, og det vilde formentlig bedst kunne ske, naar Staten kom til at staa noget sikrere og paa en mere fast Fod, end det kan være Tilfældet, hvor man bestandig har et uopgjort Mellemværende med den tidligere Gjer. Med Hensyn til